

Reisverslag deel II van Catharina Elisabeth:

Zoals gemeld in het eerste deel is het motto van onze vroege zomerreis "Holland Rund". Een klein land, onze reis is nog steeds 1.120 km lang. Geen probleem als je 2 maanden de tijd hebt. We waren tot in 's-Hertogenbosch aan de Maas gekomen en wilden door varen naar het zuiden van Nederland, de provincie Limburg. Verder varen op de Maas zou hebben betekend dat we twee keer dezelfde route moesten nemen. Dus kozen we voor de Zuid Willems Vaart over 's-Hertogenbosch naar Maastricht.

Bij de aanleg van dit kanaal speelde de grondstoffenkwesitie zowel toen als nu een grote rol. Napoleon was al begonnen met de bouw om de transportroutes van kolen en erts van de provincie Limburg naar Antwerpen, Rotterdam en Amsterdam, veilig te stellen. De Maas was slechts 3-4 maanden per jaar bevaarbaar. Koning Willem voerde het project uiteindelijk uit, in slechts drie jaar overwon hij ongeveer 50 m hoogteverschil met talloze sluizen, de schoppen en kruitwagens verplaatst door 6000 mensen.

De route is niet bijzonder spannend, we hebben ons het laatste stuk naar Maastricht gespaard en bij Roermond weer de Maas bereikt. Dit is een zeer levendige oude stad met tal van goede winkels en een outlet center direct naast de stad. Talloze Duitsers uit de nabijgelegen grensstreek bevolken de stad en laten daar hun geld achter. Dat had Leer kunnen hebben als een paar kortzichtige kooplieden het geplande winkelcentrum midden in de stad niet

hadden voorkomen. Zo trekt Roermond mensen naar de stad, terwijl in Leer fietsstraten, barrières, beperkingen en een afname van de detailhandel de aantrekkelijkheid van de binnenstad voor buitenstaanders in de weg staan. Laad de mensen die hiervoor verantwoordelijk zijn in Leer in een bus en rijd naar Roermond.

De terugreis over de Maas is bijzonder mooi, omdat het grotendeels bewaard is gebleven in zijn natuurlijkheid met talloze zandstranden rechts en links en de vele Maasplassen. Deze merengebieden zijn ontstaan door zand- en grindafravingen, toen deze grondstoffen vooral in de jaren '60 nodig waren voor waterbouwkundige maatregelen aan de kust. Een bijzonder mooi voorbeeld is onze afmeerplaats aan het Leukermeer. Dit is een watersportparadijs, een eldorado voor wandelaars en fietsers, omgeven door de Maasduinen in het binnenland, die uniek zijn in Europa. Tegelijkertijd een zeer goede waterkwaliteit om te zwemmen en te vissen.

Wijself hebben de Nederlanders de Maas afgedamd, waardoor deze zelfs voor zeer grote binnenvaartschepen tot 135 m bevaarbaar is. Om Duitse twijfelaars de wind uit de zeilen te nemen, vergelijk ik de Maas met de Eems en Elbe. Deze verwoeste, zuiverste slibvijvers zonder leven, de Maas natuurlijk behouden, uitstekende waterkwaliteit en bij uitstek geschikt voor het ecologisch transport van goederen van Rotterdam en Antwerpen naar het achterland. Wat zouden de havens van Wilhelm haven, Emden en Hamburg in Nederland lange tijd totaal verschillende concurrentieposities hebben ontwikkeld, het Eems-Jadekanaal, de Eems of het Küstenkanaal voor grote binnenvaartschepen. Overigens is de Weser afgedamd en voor ons de meest natuurlijke en mooiste rivier.

Verder stroomafwaarts gaan we de Maas op, meestal is een stopplaats in een Maasplas zoals "Gouden Ham". Bij Heusden gingen we over in de afgedamde Maas, een afgedamde arm van de Maas naar de Waal. We steken daar over om te overnachten in het oude vestingstadje Gorinchem. Daar sta je midden in het dorp aan het riviertje de Linge, dat verder uitmondt in de Waal. 's Avonds is schepen kijken aan de orde van de dag op de Waal, een eindeloze stroom enorme binnenvaartschepen, tot 185 lang als koppelkonvooi, passeert hier. Een reddingsboei voor de bevoorrading van Europa en voor onze export.

Over het Merwedekanaal gaan we naar de Vecht, waarschijnlijk de mooiste rivier van Nederland. Oorspronkelijk een belangrijke zuid-noord handelsroute, waarbij de middeleeuwse steden Breukelen, Loenen, Weesp, die de moeite waard zijn, hun rijkdom verwierven die er nog steeds staat, rijke Amsterdammers maakten vervolgens van de rivier hun vakantiehuis. De ene na de andere villa met de karakteristieke theehuizen in de tuin maken de reis tot een belevenis. Een tip voor een korte vakantie met zeer, zeer goede hotels en restaurants.

Bij Muideren mondt de Vecht uit in het IJsselmeer, het liefst bevaren we de zogenaamde marginale zeeën in het zuidelijke deel. Met de afsluiting van de voormalige Zuiderzee naar de Noordzee werden tegelijkertijd grote delen van de Zuiderzee in het zuiden aan land gebracht. Op de bodem van de zee, vele meters onder de zeespiegel, worden nu akkers gecultiveerd, wonen miljoenen mensen in nieuw gebouwde steden en liggen oude havensteden in het binnenland. Zo ontstonden ook de marginale zeeën. Men kan het zich voorstellen alsof men over alle Oost-Friese eilanden een verbindingsdijk heeft aangelegd. De huidige Waddenzee zou dan overeenkomen met de marginale zeeën, NordenGreetsiel, Carolinensiel en Wittmund aan de permanente binnenwateren met alle faciliteiten voor watersport. Hier de oorspronkelijke kustlijn, tegenover de kaarsrechte kunstmatige lijn van het nieuw gecreëerde

land, daar rijd je naar de oorspronkelijke zeebodem, vanaf het oude land kun je alleen de toppen van de nieuw gebouwde huizen zien. Alles is te bezoeken aan de randzeeën, vooral de oude steden Naarden, Spakenburg en Elburg. Aan de andere kant is de moderne architectuur van de nieuwe steden Almere en Zeewolde de moeite waard. Dus ploeteren we langzaam naar huis, waar we vanaf half juli weer bereikbaar zijn. We brengen het vakantie seizoen weer thuis door voordat we half augustus - september weer aan nieuwe vaaravonturen beginnen.

Fritz & Hilke Wolff/ MS Catharina Elisabeth

